

pedibus ejus, accipient de doctrina illius.

4. Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Jacob.

5. Erat apud rectissimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel.

6. Vivat Ruben, et non moriatur, et sit parvus in numero.

7. Hæc est Jude benedictio: Audi, Domine, vocem Jude, et ad populum suum introduce eum; manus ejus pugnabunt pro eo, et adiutor illius contra adversarios ejus erit.

8. Levi quoque ait: Perfectio tua, et doctrina tua viri sancto tuo, quem probasti in tentatione, et iudicasti ad aquas contradictionis.

9. Qui dixit patri suo, et matri suæ: Nescio vos; et nescierat filios suos. Illi custodierunt eloquium tuum, et pactum tuum servaverunt.

10. Judicia tua, o Jacob, et legem tuam, o Israel; ponent thymiana in furore tuo, et holocaustum super altare tuum.

11. Benedic, Domine, fortitudini ejus, et opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum ejus; et qui oderunt eum, non consurgant.

12. Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo; quasi in thalamo tota die morabitur, et inter humeros illius requiescet.

13. Joseph quoque ait: De benedictione Domini terra ejus, de pomis cæli, et rore, atque abyssu subiacente;

14. De pomis fructuum solis ac lune;

15. De vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum;

16. Et de frugibus terre, et de plenitudine ejus. Benedictio illius: qui apparuit in rubo, veniat super caput Joseph, et super verticem nazareth inter fratres suos.

17. Quasi primogeniti tauri pulcherrimus ejus; cornua rhinocerotis cornua illius; in ipsis veniebat gessus usque ad terminos terre. Hæc sunt multitudines Ephraim, et hæc milia Manasse.

18. Et Zabulon ait: Lectare, Zabulon, in exitu tuo; et Issachar in tabernaculis tuis.

19. Populos vocabant ad montem; ibi immolabant victimas justitiæ. Qui inun-

dationem maris quasi læc surgent, et thesauris absconditis arenarum.

20. Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad; quasi leo requievit, cepitque brachium et verticem.

21. Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus; qui fuit cum principibus populi, et scilicet Justitiam Domini, et iudicium suum cum Israel.

22. Dan quoque ait: Dan cautulus loonis; fuit largitor de Basan.

23. Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perforator, et plenus erit benedictionibus Domini; mare et meridie possidebit.

24. Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens fratribus suis, et fratris in oleo pedem suum.

25. Ferrum et ses calcamentum ejus. Sicut dies juventutis tue, ita et senectus tua.

26. Non est Deus alius ut Deus rectissimus; ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificentiæ ejus discurrant nubes.

27. Habitaculum ejus sursum, et subter brachia scapularum. Ejiciet a facie tua inimicum, dicitque: Conterere.

28. Habitabit Israel confidenter, et solus. Oculis Jacob in terra frumenti et vini, caligine caligabunt rore.

29. Beatus es tu, Israel. Quis similis tui, popule, qui salvaris in Domino? Scutum auxilii tui, et gladius gloriæ tuæ. Negabunt te inimici tui, et tu eorum colla calcabis.

CAPUT XXXIV.

Contemplata terra moritur Moyses, et occidit a Deo sepultus fletu a populo, illicque Josue sustulit et exannuntiavit prophetæ Moyses a Dei familiaritate, et factis per eam signis

1. Ascendit ergo Moyses de caespitibus Moab super montem Nebo, in verticem Phasga contra Jericho; ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan,

2. Et universum Nephthali, terramque Ephraim et Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare novissimum.

3. Et australem partem, et latitudinem campi Jericho civitatis Palmarum usque Seger;

4. Dixitque Dominus ad eum: ³ Hæc

³ Gen. 12, 7 et 15, 18.

est terra, præ qua juravi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, et non transibis ad illam.

5. Mortuusque est ibi Moyses, servus Domini, in terra Moab, jubente Domino;

6. Et sepelivit eam in valle terre Moab contra Phagor; et non cognovit homo sepulcrum ejus usque in presentem diem.

7. Moyses centum et viginti annorum erat quando mortuus est; non caligavit oculus ejus, nec dentes illius moti sunt.

8. Fleveruntque eum filii Israel in caespitibus Moab triginta diebus; et

completi sunt dies plangentium legentium Moysan.

6. Josue vero, filius Nun, repletus est spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas; et obdormit ei filii Israel, feceruntque sicut præcepit Dominus Moysi.

10. Et non surrexit ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem nosset Dominus facio ad faciem.

11. In omnibus signis atque portentiis que misit per eum, ut faceret in terra Ægypti, Pharaoni, et omnibus servis ejus, universoque terræ illius,

12. Et cunctam manum robustam, magnaque mirabilia, quae fecit Moyses coram universo Israel.

LIBER JOSUE

HEBRAÏCE JEHOSSUA.

CAPUT I.

Confortatus Josue a Domino monet populum ut eo ad Jordanem transitum præparent in diem tertium; tribus autem Ruben, Gad et dimidium Manasse, ad fratres ad promissam terram armati ex condico præcedant.

1. Et factum est post mortem Moysi, servi Domini, ut loqueretur Dominus ad Josue, filium Nun, ministrum Moysi, et diceret ei:

2. Moyses servus meus mortuus est; surge, et transi Jordanem istum tu, et omnis populus tecum, in terram, quam ego dabo illis Israel.

3. Omnem locum, quem calcaverit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moysi.

4. A deserto et Libano usque ad fluvium magnum Euphratem, omnis terra Hethorum usque ad mare magnum con-

tra solis occum erit terminus vester.

5. Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vite tuæ; sicut fuit cum Moysi, ita ero tecum; non dimittam, nec derelinquam te.

6. Confortare, et esto robustus; tu enim sorte divides populo huic terram, pro qua juravi patribus tuis, ut traderem eam illis.

7. Confortare igitur, et facias omnem legem quam præcepit tibi Moyses servus meus; ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intelligis cuncta que agis.

8. Non recedat volumen legis hujus ab ore tuo; sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, et custodias et facias omnia que scripta sunt in eo. Tunc diriges viam tuam, et intelliges eam.

9. Ecce præcipio tibi, confortare, et

¹ Exod. 3, 2.

² Rom. 8, 27. II Mach. 2, 4.

¹ Deut. 11, 21.

² Inf. 3, 7. Hebr. 13, 5.

³ Deut. 31, 7-23. III Reg. 2, 2.

esto robustus. Noli metuere, et noli timere: quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quemque perveris.

10. Precepit Josue principibus populi, et imperato populo, ac dicit: 11. Preparate vobis cibaria: quoniam post diem tertium transibitis Jordanem ad possidendam terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis.

12. Rubenitis quoque et Gaditis, et dimidius tribui Manasse ait: 13. Memento sermonis, quem precepit vobis Moyses, famulus Domini, dicens: Dominus Deus vester dedit vobis requiem, et omnem terram.

14. ¹ uxores vestras, et filii, ac iumenta manebant in terra quam tradidit vobis Moyses trans Jordanem: vos autem transitis armati ante fratres vestros, omnes fortes manu, et pugnatæ per eis.

15. Donec det Dominus requiem fratribus vestris sicut et vobis dedit, et possideatis ipsi quoque terram quam Dominus Deus vester daturus est eis: et sic revertentini in terram possessionis vestrae, et habitabitis in ea quam vobis dedit Moyses, famulus Domini, trans Jordanem contra solis ortum.

16. Responderuntque ad Josue, atque dixerunt: Omnia, que precepisti nobis, factemus; et quocumque miseris, ibimus.

17. Sicut obedivimus in cunctis Moysi, ita obedivimus et tibi: tantum sit Dominus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Moysæ.

18. Qui contradixerit ori tuo, et non obedierit cunctis sermonibus tuis preceperis ei, moriatur. Tu tantum confortare, et viriliter age.

CAPUT II.

Misit exploratores in urbem Jericho, a Rahab meretricis oculatorem, promissa illi omnia: illius familie misericordiam; incolentes rediens in castra.

1. Misit igitur Josue, filius Nun, de Scetim duos viros exploratores in abscondite, et dixit eis: Ite, et considerate terram, urbemque Jericho. ² Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris

¹ Num. 32, 26.² Hebr. 11, 81. Juc. 2, 25.³ Iof. 6, 17.

meretricis, nomine Rahab, et quiesverunt apud eam.

2. Nuntiaturus est regi Jericho, et dicitur: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent terram.

3. Misitque rex Jericho ad Rahab, dicens: Edne viros, qui venerunt ad te, et ingressi sunt domum tuam: exploratores quoque sunt, et omnem terram considerare venerunt.

4. ¹ Tollensque mulier viros, abscondit, et ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent;

5. Cumque porta clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt, nescio que abierunt: persequimini cito, et comprehendetis eos.

6. Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipula lini, quæ ibi erat.

7. Illi autem qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam que ducit ad vadum Jordanis: illisque egressis, statim porta clausa est.

8. Nequium obdormierunt qui latebant, et ecce mulier ascendit ad eos, et ait:

9. Novi quod Dominus tradiderit vobis terram: etiam in iruit in nos terror vester, et elanguerunt omnes habitatores terre.

10. Audivimus quod ¹ sicaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Ægypto, et que feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Jordanem, Sehon et Og, interfecistis.

11. Et hæc audientes perterritimus, et elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum: Dominus enim Deus vester, ipse est Deus in celo sursum, et in terra deorsum.

12. ² Nunc ergo jurate mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci vobiscum, ita et vos faciatis cum domo patris mei, detique mihi verum signum.

13. Ut salvetis patrem meum et matrem, fratres ac sorores meas, et omnia que illorum sunt, et eruat animas nostras a morte.

14. Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen nos

¹ Erod. 14, 81.² Num. 31, 24.³ Inf. 6, 52.

prodideris nos; cumque tradiderit nobis Dominus terram, factemus in te misericordiam et veritatem.

15. Demisit ergo eos per funem de fenestra, domus enim ejus hærebat muro;

16. Dixitque ad eos: Ad montana ascendite, ne forte occurrant vobis revertentes, ibique latitate tribus diebus, donec redeant; et sic ibitis per viam vestram.

17. Qui dixerunt ad eam: Innoxii erimus a juramento hoc, quo adjurasti nos.

18. Si ingredientibus nobis terram, signum non fuerit fulicibus iste cocineus, et ligaveris eum in fenestra, per quam demisit nos; et patrem tuum ac matrem, fratresque et omnem cognationem tuam, congregaveris in domum tuam.

19. Qui ostium domus tue egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput ejus, et nos erimus alieni; cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis detulerit.

20. Quod si nos prodere voleris, et sermitem istam proferre in medium, erimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos.

21. Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat. Dimittensque eos ut pergerent, appendit fusculeum cocineum in fenestra.

22. Illi vero ambulantes pervenerunt ad montana, et manserunt ibi tres dies, donec revertentur qui fuerant persecuti; quærentes enim per omnem viam, non repererunt eos.

23. Quibus urbem ingressis, reversi sunt, et descenderunt exploratores de monte; et transmisso Jordane, venerunt ad Josue, filium Nun, narraveruntque ei omnia que acciderant sibi.

24. Atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, et timore prostrati sunt cuncti habitatores ejus.

CAPUT III.

Incantum Dei miraculo Jordanem, presentem arca, populus transit.

1. Igitur Josue de nocte consurgens invit castra; egredientesque de Scetim,

¹ Sup. 1, 5.

venerunt ad Jordanem ipse et omnes filii Israel, et morati sunt ibi tres dies.

2. Quibus evolutis, transierunt præcones per castrorum medium.

3. Et clamare cœperunt: Quando videritis arcam fœderis Domini Dei vestri, et sacerdotes stipris leviticæ portantes eam, vos quoque consurgite, et sequimini præcedentes;

4. Si quis intor vos et arcam spatium cubitorium duum millium, et præcui ridere possitis, et nonne per quam viam ingrediamini, quia prius non ambulabatis per eam; et cavete ne appropinquetis ad arcam.

5. Dixitque Josue ad populum: Sanctificamini; cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia.

6. Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis, et præcedite populum. Qui iussu complentes, tulerunt, et ambulaverunt ante eos.

7. Dixitque Dominus ad Josue: Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel, ut sciant quod ¹ sicut cum Moysæ fui, ita et tecum sim.

8. Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, et dic eis: Cum ingressi fueritis partem aque Jordanis, stete in ea.

9. Dixitque Josue ad filios Israel: Accedite huc, et audite verbum Domini Dei vestri.

10. Et rursum: In hoc, inquit, scietis quod Dominus Deus vester in medio vestri est, et disperdit in conspectu vestro Chanaanem et Hethæum, Hevæum et Pherezæum, Gergessæum quoque et Jobæsum, et Amorrhæum.

11. ² Ecce, arca fœderis Domini omnia terrea antecedit vos per Jordanem.

12. Parate duodecim viros de tribubus Israel, singulos per singulas tribus;

13. Et cum posuerint vestigia pedum suorum, sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universæ terre, in aquis Jordanis, aquæ, que inferiores sunt, document æque debent; qui autem desuper veniant, in una mole consistent.

14. Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, et transiit Jordanem; et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis, pergebant ante eum.

15. Ingressisque eis Jordanem, et pedibus eorum in parte aquæ tinctis (Jor-

² Act. 7, 43.

danis autem ripas alvei sui tempore messis impleverat).

16. Steterunt aquæ descendentes in loco uno, et ad instar montis intumescentes apparabant procul, ac urbe quæ vocatur Alod usque ad locum Sarthan; quos autem inferiores erant, in mare solitudinis (quæ nunc vocatur Martium) descenderunt, usquequo omnino defecerunt.

17. Populus autem incedebat contra Jericho; et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccam humum in medio Jordanis accincti, omnisque populus per arentem alveum transibat.

CAPUT IV.

Duodecim lapides de Jordane siccato ad posterorum memoriam colligantur, alique duodecim in ipso Jordane alveo stanturum.

1. Quibus transgressis, dixit Dominus ad Josue :

2. Elige duodecim viros, singulos per singulas tribus.

3. Et præcipe eis, ut tollant de medio Jordanis alveo, ubi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis hæc nocte testoria.

4. Vocavitque Josue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de singulis tribubus.

5. Et ait ad eos : Ite autem arcam Domini Dei vestri ad Jordanem medium, et portate inde singulis juxta lapides in humeris vestris, juxta numerum filiorum Israel.

6. Et sit signum inter vos; et quando interrogaverit vos filii vestri cras, dicentes : Quid sibi volunt isti lapides?

7. Respondetis eis : Defecerunt aquæ Jordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret eam; idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel usque in æternum.

8. Fecerunt ergo filii Israel sicut præcepit eis Josue, portantes de medio Jordanis alveo duodecim lapides, ut Dominus ei imperasset, juxta numerum filiorum Israel, usque ad locum in quo castrametati sunt, ibique posuerunt eos.

9. Alios quoque duodecim lapides posuit Josue in medio Jordanis alveo, ubi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam

fœderis, et sunt ibi usque in presentem diem.

10. Sacerdotes autem, qui portabant arcam, stabant in Jordanis medio, donec omnia complerentur, quæ Josue, ut lequeretur ad populum, præceperat Dominus, et dixerat ei Moyses; festinavitque populus, et transit.

11. Cumque transissent omnes, transivit et arca Domini, sacerdotesque pergentes ante populum.

12. Filii quoque Ruben, et Gad, et dimidia tribus Manasse, armati præcedebant filios Israel, sicut eis præceperat Moyses;

13. Et quadraginta pugnantium millia per turmas, et cuneos, incedebat per plana alvei campestris urbis Jericho.

14. In die illo magnificavit Dominus Josue coram omni Israel, ut timerent eum, sicut timebant Moysen, dum adriveret.

15. Dixitque ad eum :

16. Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, ut ascendant de Jordane.

17. Qui præcepit eis, dicens : Ascendite de Jordane.

18. Cumque ascendissent portantes arcam fœderis Domini, et siccam humum calcare coepissent, reversæ sunt aquæ in alveum suum, et fluebat sicut ante consueverat.

19. Populus autem ascendit de Jordane, decimo die mensis primi, et castrametati sunt in Galgalis, contra orientalem plagam urbis Jericho.

20. Duodecim quoque lapides, quos de Jordane alveo susceperat, posuit Josue in Galgalis.

21. Et dixit ad filios Israel : Quando interrogaverit filii vestri cras patres suos, et dixerit eis : Quid sibi volunt lapides isti?

22. Respondetis eis, atque dicitis : Per arentem alveum transivit Israel Jerdnem istum.

23. Siccate Domino Deo vestro aquæ ejus in conspectu vestro, donec transierit;

24. Sicut fecerat prius in mari Rubro, quod siccevit donec transiret;

25. Ut discant omnes terrarum populis fortissimum Domini manum, ut et vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore.

3 Num. 32, 28.

3 Erod. 14, 91.

CAPUT V.

CAPUT V.

Terrentur Chananaei; circumcisio fit in Galgalis, et Phao celebratur; deficit manna nisi de fructibus terræ edant, et angelus Domini Josue apparat.

1. Postquam ergo audiverunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitabant trans Jordanem ad occidentalem plagam, et cuncti reges Chananaei, qui propinquare possidebant magni maris Joris, quod siccebat Dominus fluente Jordanis coram filiis Israel, donec transirent, dissolutum est eorum, et non remansit in eis spiritus, timebant introitum filiorum Israel.

2. Eo tempore ait Dominus ad Josue : Fac tibi cultus lapideos, et circumcide secundo filios Israel.

3. Fecit quod jusserat Dominus, et circumcidit filios Israel in colle Preputiorum.

4. Hæc autem causa est secunde circumcisionis : Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis masculini, universi bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos vias circuitus.

5. Qui omnes circumcisi erant; populus autem qui natus est in deserto,

6. Per quadraginta annos itineris lassissime solitudinis, incremucis fuit; donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, et quibus ante juraverat ut non ostenderet eis terram lactæ et melle manentem.

7. Horum filii in locum successerunt patrum, et circumcisi sunt a Josue, quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in viis aliquis circumcididerat.

8. Postquam autem omnes circumcisi manserunt in eodem castrorum loco, donec sanarentur.

9. Dixitque Dominus ad Josue : Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis. Vocatumque est nomen loci filius Galgalæ, usque in presentem diem.

10. Manseruntque filii Israel in Galgalis, et fecerunt phasæ, quatuordecima die mensis ad vespertim, in campestribus Jericho;

11. Et comederunt de frugibus terræ altero, arizmos panes, et polentam ejusdem anni.

12. Defectaque manna postquam comederunt de frugibus terræ; nec usi fuerunt de frugibus presentis anni terræ Chananaei.

13. Cum autem esset Josue in agro urbis Jericho, levavit oculos, et villivirum stantem contra se, evaginatum tomentum gladium, perrexitque ad eum, et ait : Noster es, an adversarius tuus?

14. Qui respondit : Nequaquam; sed sum princeps exercitus Domini, et nunc venio.

15. Cecidit Josue pronus in terram; et adorans, ait : Quid Dominus meus loquitur ad servum suum?

16. Solvo inquit, calcamentum tuum de pedibus tuis; locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Josue ut sibi fuerat imperatum.

CAPUT VI.

Post varios septem dierum circuitus cum arca, Jericho capta funditus deletur; sola servatur Rahab cum suis; reedificatori urbis maledicitur.

1. Jericho autem clausa erat atque munita, timore filiorum Israel; et nullus egredi duxerat aut ingredi.

2. Dixitque Dominus ad Josue : Ecco dedi in manu tua Jericho, et regem ejus, omnesque fortes viros.

3. Circuits urbem cuncti bellatores semel per diem; sic facietis sex diebus;

4. Septimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas, quarum usus est in jubilo, et præcedant arcam fœderis; septiesque circuitibus civitatem, et sacerdotes clangent buccinis.

5. Cumque insonuerit vox tubæ longior atque conciliator, et in auribus vestris inæperit, conclamabit omnis populus vociferatione maxima; et muri funditus corruent civitatis, ingredienturque singuli per locum contra quem steterit.

6. Vocavit ergo Josue, filius Nun, sacerdotes, et dixit ad eos : Tollite arcam fœderis, et septem alii sacerdotes tollant septem jubiloarum buccinas, et incedant ante arcam Domini.

7. Ad populum quoque ait : Ite, et circuite civitatem, et in auribus vestris inæperit, conclamabit omnis populus vociferatione maxima; et muri funditus corruent civitatis, ingredienturque singuli per locum contra quem steterit.

8. Cumque Josue verba finisset, et septem sacerdotes septem buccinis clangere aut arcam fœderis Domini,

9. Omnisque præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concupabant.

10. Præceperat autem Josue populo,

1 Erod. 3, 6. Act. 7, 33.

dicens : Non clamabitis, nec audietur vox vestra, neque ulius sermo ex ore vestro egredietur, donec veniat dies in quo dicam vobis : Clamate, et vociferamini.

11. Circrevit ergo arcam Domini civitatem semel per diem, et reversa in castra, mansit ibi.

12. Igitur Josue de nocte consurgente, tulit eum sacerdotem arcam Domini.

13. Et septem et cis septem buccinas, quarum in jubbilo usus est, precedebantque arcam Domini ambulantes atque clangentes: et armatus populus ibat ante eos, vulgus autem reliquum sequebatur eum, et buccinis personalabat.

14. Circumieruntque civitatem secundo die semel, et reversi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus.

15. Die autem septimo, diluculo consurgentes, circumierunt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16. Cumque septimo circuitu clangentibus buccinis sacerdotis, dixit Josue ad omnem Israel : Vociferamini; tradidit enim vobis Dominus civitatem;

17. Siquis civitas hæc anathema, et omnia que in ea sunt, Domino; sola Rahab meretrix vivat, cum universis qui cum ea in domo sunt; abscondit enim nuntios quos direximus.

18. Vos autem cavete, ne de his que precepta sunt, quilibet contingatis, et sitis prevaricationis rei, et omnia castra Israel sub peccato sint atque tarbentur.

19. Quivis autem auri et argenti faciet, et vasorum æneorum ac ferri, Domino consecratur, repositum in thesauris ejus.

20. Igitur omni populo vociferante, et clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusque increpuit, muri illico corruerunt; et ascendit unusquisque per locum, qui contra se erat; ceperuntque civitatem.

21. Et interfecerunt omnia que erant in ea, a viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. Boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt.

22. Duobus autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Josue : Ingre-

dimini domum mulieris meretricis, et prodicite eam, et omnia que illius sunt, sicut illi juramento firmastis.

23. Ingressisque juvenes adierunt Rahab et parentes eius, fratres quoque, et cunctam suppellectilem ac cognationem illius, et extra castra Israel manere fecerunt.

24. Urbem autem, et omnia que erant in ea, succenderunt; absque auro et argento, et vasis æneis, ac ferro, que in ærarium Domini consecraverunt.

25. Rahab vero meretricem, et domum patris ejus, et omnia que habebat, fecit Josue vivere; et habitaverunt in medio Israel usque in presentem diem, eo quod abscondit nuntios, quos miserat ut explorarent Jericho. In tempore illo, impetratus est Josue, dicens :

26. Maledictus vir coram Domino, qui suscitavit et edificavit civitatem Jericho! In primogenito suo fundamentum illius jactat, et in novissimo liberorum posuit portas ejus!

27. Fuit ergo Dominus cum Josue, et nomen ejus vulgatum est in omni terra.

CAPUT VII.

Explorata urbe Hai cecidit populus Israel hostibus propter furtum de anathemate Jericho; quapropter post Josue lamentationem, missa scorta, Achan lapidatur juxta Domini.

1. Filii autem Israel prevaricati sunt mandatum, et usurparunt de anathemate. Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda, tulit aliquid de anathemate; iratusque est Dominus contra filios Israel.

2. Cumque mitteret Josue de Jericho viros contra Hai, que est juxta Bethel, dixit eis : Ascendite, et explorete terram. Qui precepta complentes, exploraverunt Hai;

3. Et reversi, dixerunt ei : Non ascendat omnis populus; sed duo vel tria milia virorum pergant, et deleant civitatem; quarum omnis populus fræstra venabit contra hostes passiminos?

4. Ascendit ergo tria milia pugnantium; qui statim terga verentes, et

5. Percussi sunt a viris urbis Hai, et corruerunt eis eis triginta sex homines; persecutisque sunt eos adversarii de porta usque ad Saharim, et ceciderunt per prona fugientes; pertinuitque cor populi, et instar aque liquefactum est.

6. Josue vero scidit vestimenta sua, et prostratus cecidit in terram coram archa Domini usque ad vesperam, tum ipse quam omnes senes Israel; miseruntque pulverem super capita sua.

7. Et dixit Josue : Heu! Domine Deus, quid voluisti tradere populum istum Jordanem fluvium, et tradere nos in manus Amorrhæi, et perdere? Utinam, ut cospisim, mansissemus trans Jordanem.

8. Mi Domine Deus, quid dicam, videns Israel hostibus suis terga verentem?

9. Audient Chananeæ, et omnes habitatores terræ, et pariter conglobati circumdabunt nos, atque delebunt nomen nostrum de terra; et quid facies magno nomini tuo?

10. Dixitque Dominus ad Josue : Surge; cur jam proutus in terra?

11. Peccavit Israel, et prevaricatus est pactum meum; tuleruntque de anathemate, et furati sunt atque mentiti, et absconderunt inter vasa sua.

12. Nec poterit Israel stare ante hostes suos, eosque fugiet, quia pollutus est anathemate. Non ero ultra vobiscum, donec contritus cum qui hujus sceleris reus est.

13. Surge, sanctifica populum, et dic eis : Sanctificamini in crastinum; hæc enim dicit Dominus Deus Israel : Anathema in medio tui est, Israel; non poteris stare coram hostibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contumacitatis est sceleris.

14. Accedetisque mane singuli per tribus vestras; et quicumque tribum suos invenit, accedet per cognationes suas, et cognatio per domos, domusque per viros;

15. Et quicumque ille in hoc facinore fuerit prehensus, comburetur igni cum omni substantia sua, quoniam prevaricatus est pactum Domini, et fecit nefas in Israel.

16. Surgens itaque Josue mane, applicuit Israel per tribus suas, et inventa est tribus Juda.

¹ Lev. 20, 7. Num. 11, 18. Sup. 3, 5, 1 Reg. 16, 5.

17. Quo cum juxta familias suas esset ablati, inventa est familia Zare, filium quoque per domos offerens, reperit Zabdi,

18. Cujus domum in singulis dividentis viros, invenit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda.

19. Et ait Josue ad Achan : Fili mi, da gloriam Domino Deo Israel, et contemtere, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.

20. Responditque Achan Josue, et dixit ei : Vere ego peccavi Domino Deo Israeli, et sic et sic feci :

21. Vidi enim inter spolia pallium quoddam in valde bonum, et dorvatus scilicet æneum, regulamque auream circuequeque scilorum; et concupiscens abstulit, et abscondi in terra contra medium tabernaculi meo, argenteumque fossa humo operui.

22. Misit ergo Josue ministros, qui currentes ad tabernaculum illius, repererunt cuncta abscondita in eodem loco, et argentum simul;

23. Aferentesque de tentorio tulerunt ea ad Josue, et ad omnes filios Israel, prosecraveruntque ante Dominum.

24. Tollens itaque Josue Achan filium Zare, argenteumque et pallium, et æneam regulam, filios quoque et filias ejus, boves et asinos, et oves, ipsamque tabernaculum, et cunctam suppellectilem (et omnis Israel cum eo), dixerunt eos ad vallem Achor.

25. Ubi dixit Josue : Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hæc! Lapidabitur enim omnis Israel; et cuncta quoque illius erant, igne consumpta sunt.

26. Congregaveruntque super eum æcerum magnum lapidum, qui permanent usque in presentem diem. Et aversus est furor Domini ab eis; vocatumque est nomen loci illius, Vallis Achor, usque hodie.

CAPUT VIII.

Repugnata Hai, res ejus suspenditur; erecto alibi lapide, destruitur castrum per lapidum scribitur, et populo liberatur.

1. Dixit autem Dominus ad Josue : Ne timeas, neque formides. Tolle totam unum multitudinem pugnantium, et consurgens ascende in oppidum Hai; ecce

¹ II Reg. 17, 12.

¹ Sup. 2, 4. Hebr. 11, 31.

² Hebr. 11, 30.

³ II Mach. 12, 15.

⁴ Sup. 9, 1-14.

⁵ Hebr. 11, 71.

¹ Inf. 8, 2.

² III Reg. 16, 34.

³ Inf. 26, 20.

⁴ I Par. 9, 7.

tradidi in manu tua regem ejus, et populum, urbemque et terram.

2. Faciesque urbi Hai, et regi ejus, sicut fecisti Jericho, et regi illius; prædam vero, et omnia animarum diripiitibus vobis. Pone insidias urbi post eam.

3. Surrexitque Jeseu, et omnis exercitus bellatorum cum eo, ut ascenderent in Hai; et electa triginta millia virorum fortium misit nocte.

4. Præcepitque eis, dicens: Pone insidias post civitatem; nec longius recedatis, et eritis omnes parati:

5. Ego autem, et reliqua multitudo que mecum est, accedemus ex adverso contra urbem; cunque exierint contra nos, sicut asto fecimus, fugiemus, et terga vertemus.

6. Donec persequentes ab urbe longius protrahantur; putabunt enim nos fugere sicut prius.

7. Nobis ergo fugientibus, et illis persequentibus, consurgitis de insidiis, et vastabitis civitatem: traditeque eam Dominus Deus vester in manus vestras.

8. Cunque copertis, succedite eam, et sic omnia facietis, ut jussi.

9. Dimisitque eos, et perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntque inter Bethel et Hai, ad occidentalem plagam urbis Hai. Jeseu autem nocte illa in medio mansit populi.

10. Surgensque diluculo recensuit socios, et ascendit cum senioribus in fronte exercitus, vallatus auxilio pugnatorum.

11. Cunque venissent et ascendissent ex adverso civitatis, steterunt ad septentrionalem vallis plagam, inter quam et eos erit vallis media.

12. Quinque autem millia virum elegerat, et posuerat in insidiis inter Bethel et Hai, ex occidentali parte ejusdem civitatis.

13. Omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita ut novissimus illius multitudinis occidentalem plagam urbis attingeret. Abiit ergo Jeseu nocte illa, et stetit in vallis medio.

14. Quod cum vidisset rex Hai, fortissimè mane, et egressus est cum omni exercitu civitatis, dirixitque aciem contra desertam, ignorans quid post tergum lateret insidias.

15. Jeseu vero et omnis Israel cessant loco, simulantes motum, et fugientes per septentrionem viam.

¹ Sup. 2. 24.

16. At illi vociferantes pariter, et se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos; cunque recessissent a civitate,

17. Et ne unus quidem in urbe Hai et Bethel remansisset, qui non persequeretur Israel (sicut arceperat aperta oppida reliquosque).

18. Dixit Dominus ad Jeseu: Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam.

19. Cunque elevasset clypeum ex adverso civitatis, insidias, que latebant, surrexerunt: confestim; et pergentes ad civitatem, coperunt, et succederunt eam.

20. Viri autem civitatis, qui persequerentur Jeseu, respicientes et videntes fumum urbis ad caelum usque convescere, non poterunt ultra huc illucque fugerere, praesertim cum hi qui simulaverant fugam, et tendebant ad solitudinem, contra persequentes fortissime resistissent.

21. Vidensque Jeseu et omnis Israel quod capta esset civitas, et fumus urbis ascenderet, reversus percussit viros Hai.

22. Siquidem et illi qui ceperant et succederant civitatem, egressi ex urbe contra suos, medios hostium ferire coeperunt: cum ergo ex utraque parte adversarii cederentur, ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur.

23. Regem quoque urbis Hai apprehenderunt viventem, et obtulerunt Jeseu.

24. Igitur omnibus interfectis, qui Israelem ad desertam tendentem fuerant persecuti, et in eodem loco gladio correntibus, reversi filii Israel percusserunt civitatem.

25. Erant autem qui in eodem die ceciderant a viro usque ad mulierem, duodecim millis hominum, omnes urbis Hai.

26. Jeseu vero non contraxit manum. quam in sublime porrexit, tenens clypeum, donec interirentur omnes habitatores Hai.

27. Inventa autem et prædam civitatis diiservant sibi filii Israel, sicut præceperat Dominus Jeseu.

28. Qui succedunt urbem, et fecit cum tumulum septemturnum;

29. Regem quoque ejus suspendit in patibulo usque ad vesperam et solis occasum. Præcepitque Jeseu, et deposuit

² Sup. 7. 4.

rant cadaver ejus de cruce; profeceruntque in ipso introitu civitatis, congesto super eum magno aerevo lapidum, qui permansit usque in presentem diem.

30. Tunc edificavit Jeseu altare Domino Deo Israel in monte Hebal,

31. Sicut præceperat Moyses famulus Domini filius Israel, et scriptum est in volumine legis Moysi. Altare vero de lapidibus impolis, quos ferrum non tridigit; et obtulit super eo holocausta Domino, immolavitque pacificas victimas.

32. Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moysi, quod ille digesserat coram filio Israel.

33. Omnis autem populus, et majores nati, ducesque ac iudices stabant ex utraque parte arce, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam fœderis Domini, ut advena, ita et indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizin, et media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel:

34. Post hæc legit omnia verba benedictionis et maledictionis, et cuncta que scripta erant in legis volumine.

35. Nulli ex his que Moyses jussisset, reliquit intactam; sed universa replicavit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac parvulis et advenis, qui inter eos morabantur.

CAPUT IX.

Gabaonita simulatio longi itineris imponentes Jeseu et principibus Israelitarum, interposito juramento salvantur; inaequum tamen manere, perpetuo famulitio astringuntur.

1. Quibus auditis, cuncti reges trans Jordanem, qui versabantur in montanis et campestribus, in maritimis ac litore magni maris, hi quoque qui habitabant iuxta Libanum, Hethæus et Amorrbæus, Chananeus, Pherezæus, et Hevæus, et Jebusæus,

2. Congregati sunt pariter ut pugnarent contra Jeseu et Israel uno animo, eademque sententia.

3. At hi qui habitabant in Gabaon, audientes cuncta que fecerat Jeseu Jericho et Hai,

4. Et callida cogitantes, tulerunt sibi cibaria, saccos veteres asinis imponentes,

¹ Exod. 20. 25. Deut. 27. 5.

et atres vinarios scissos atque consutos, et calceamenta perantiqua que ad indicium vetustatis pittacis consuta erant, induti venteribus; restitentes; panes quoque, quos portabant ob victimam, duri erant, et in frusta comminuti;

6. Perrexeruntque ad Jeseu, qui tunc morabatur in castris Galgalæ, et dixerunt ei, atque simul omni Israeli: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntque viri Israel ad eos, atque dixerunt:

7. Ne forte in terra, que nobis sorte debetur, habitetis, et non possimus fœdus intrare vobiscum.

8. At illi ad Jeseu et Serri, inquit, tui sumus. Quibus Jeseu ait: Quinam estis vos? et unde venistis?

9. Responderunt: De terra longinqua valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui; audivimus enim famam potentie ejus, cuncta que fecit in Ægypto.

10. Et hæc duobus regibus Amorrbæorum qui fuerant trans Jordanem, Sehon, regi Hebeon, et Og, regi Basan, qui erat in Astaroth;

11. Dixeruntque nobis seniores, et omnes habitatores terre nostræ: Tolli in manibus cibaria ob longissimam viam, et occurrere eis, et dicite: Servi vestri sumus: fœdus intrate nobiscum.

12. En panes, quando egressus sumus de domibus nostris, et venimus ad vos, calidos sumpsimus; nec sicci facti sumus, et vetustate nimia comminuti.

13. Utres vini novos implevimus, non rupti sunt et soluti; vestes et calceamenta quibus induimur, et que habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita sunt, et pene consumpta.

14. Susceperunt igitur de cibariis eorum, et os Domini non interrogaverunt.

15. Fœdumque Jeseu cum eis pacem, et initio fœdere pollicitus est quod non occiderent; principes quoque multitudinis juraverunt eis.

16. Post dies autem tres iuncti fœderis, audierunt quod in vicino habitarent, et inter eos futuri essent.

17. Moveruntque castra filii Israel, et venerunt in civitates eorum die tertia; quarum hæc vocabula sunt: Gabaon, et Caplira, et Beroth, et Caristiarum;

³ Num. 21. 24.

⁴ II Reg. 41. 9.

18. Et non percusserunt eos, eo quod Jurasset eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israel. Murmuravit itaque omne vulgus contra principes;

19. Qui responderunt eis: Juravimus illis in nomine Domini Dei Israel, e¹ circiter non possumus eos confingere.

20. Sed hoc faciemus eis: Reserventur quidem et vivant, ne contra nos ira Domini concitetur, si perjurariverimus;

21. Sed sic vivant, ut in usus universe multitudinis Israel cedant, aquasque comportent. Quibus hoc locutus est Dominus.

22. Vocavit Gabonitas Jese, et dixit eis: Cur nos decipere fraude voluistis, ut diceretis: Procul vabam habitamus a vobis, cum in medio nostris sitis?

23. Itaque sub maledictione eritis, et non deficiet de stirpe vestra ligna cedens, aquasque comportans in domum Dei mei.

24. Qui responderunt: Nuntiatum est nobis servis tuis, quod promississet Dominus Deus tuis Moysi servo suo, ut traderet cunctos habitatoresque ditumius igitur valde, et providimus animabus nostris, vestro terrore compulsi, et hoc consilium inivimus.

25. Nunc autem in manu tua sumus; quod tibi bonum et rectum videtur, fac nobis.

26. Fecit ergo Jese ut dixerat, et liberavit eos de manu filiorum Israel, ut non occiderent;

27. Decevitque in filio die eo esse in ministerio cuncti populi, et altaris Domini, cedentes ligna, et aquas comportantes, usque in presentem tempus, in loco quem Domians elegisset.

CAPUT X.

Quinque reges oppugnantes urbem Gabon, immo solo unio die spatio, vincuntur, et ex spelunca extraxeruntque, pariterque alii reges et civitates occiduntur.

1. Que cum audisset Adonisedee, rex Jerusalem, quod scilicet cepisset Josue Hai, et subvertisset eam (sicut enim fuerat Jericho et regi ejus, sic fecit Hai et regi illius), et quod transgressisset Gabonitam ad Israel, et essent federati eorum,

2. Timuit valde. Urbs enim magna erat Gabon, et una civitatum regalium, et major oppido Hai, omnesque bellatores ejus fortissimi.

3. Misit ergo Adonisedee rex Jerusalem ad Onam regem Hebron, et ad Pharam regem Jerimoth, ad Japhia quoque regem Lachis, et ad Dabir regem Eglon, dicens:

4. Ad me accersente, et forte presidium, ut expugnemus Gabon, quare transgressit ad Josue, et ad filios Israel.

5. Congregati igitur ascenderunt contra reges Amorrhorum, rex Jerusalem, rex Hebron, rex Jerimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis, et castrametati sunt circa Gabon, oppugnantes eam.

6. Habitatores autem Gabon ibi obsessam miserunt ad Josue, qui tunc morabatur in castris apud Galignam, et dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum tuorum; ascende cito, et libera nos, ferque presidium; convenorunt enim adversum nos omnes reges Amorrhorum, qui habitant in montanis.

7. Ascenditque Josue de Galigna, et omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi.

8. Dixitque Dominus ad Josue: Ne timeas eos; in manus enim tuas tradidi illos; nullus est tibi resistere poterit.

9. Irruit itaque Josue super eos repente, tota nocte ascendens de Galigna;

10. Et contrivit eos Dominus a facie Israeli; contrivitque plaga magna in Gabon, se percussus est eos per viam ascensus Bethoron, et percussit usque Azeca et Machod.

11. Cumque fugerent filios Israel, et essent in descensu Bethoron, Dominus misit super eos lapides magnos de celo usque ad Arca; et mortui sunt multo plures lapidibus grandinis, quam quos gladio percusserant filii Israel.

12. Tunc locutus est Josue Domino, in die qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis: Sol contra Gabon non movetur, et luna contra vallem Ailon.

13. Steteruntque sol et luna, donec ulcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Justorum? Stetit itaque sol in medio caeli, et non festinavit occumbere spatio unius diei.

14. Non fuit antea nec postea tam longa dies, obediens Domino voci hominis, et pugante pro Israel.

15. Reversaque est Josue cum omni Israel in castra Galigna.

16. Fugerant enim quinque reges, et se absconderant in spelunca urbis Macedonia.

17. Nuntiatumque est Josue, quod invenit essent quinque reges latentes in spelunca urbis Macedonia.

18. Qui præcepit sociis, et ait: Volvite saxa ingentia ad ex spelunca, et ponite viros industrios, qui clasos custodiant;

19. Vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, et extremos quoque fugantibus credite; nec dimittatis eos urbium suarum in vestras praesidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras.

20. Cassis ergo adversariis plaga magna, et usque ad interuentionem pene consumptis, hi, qui Israel effugere poterant, ingressi sunt civitates munitas:

21. Reversusque est omnis exercitus ad Josue in Macedonia, ubi tunc erant castra, sani et integri numero; nullasque contra filios Israel matre ausus est.

22. Præcepitque Josue, dicens: Appetite ex spelunca, et prodicite ad me quinque reges, qui in ea latitant.

23. Feceruntque ministri ut sibi fuerat imperatum; et eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Jerusalem, regem Hebron, regem Jerimoth, regem Lachis, regem Eglon.

24. Cumque adlocuti essent ad eum, vocavit omnes viros Israel, et ait ad principes exercitus qui secum erant: Ite, et ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum perrexissent, et subjectorum colla pedibus calcarent,

25. Insumum ait eis eos: Nolite timere, nec parvatis, confestimini et estote robusti; sic enim facit Dominus cunctis hostibus vestris, adversum quos dimicatis.

26. Percussitque Josue, et interfecit eos, atque suspendit super quinque scilicet; fueruntque suspensi usque ad vespertinum.

27. Cumque occideret sol, præcepit sociis ut deponerent eos de pedibus; qui depositos proiecerunt in speluncam, in qua latuerant, et posuerunt super eos saxa ingentia, que permanent usque in presentem.

28. Eodem quoque die Macedam cepit Josue, et percussit eam in ore gladii, regemque illius interfecit, et omnes ha-

bitatores ejus; non dimisit in ea saltem parvas reliquias. Fecitque regi Macedonia, sicut fecerat regi Jericho.

29. Transivit autem cum omni Israel de Macedonia in Lebna, et expugnabat contra eam.

30. Quam tradidit Dominus cum regem suo in manus Israel; percussitque urbem in ore gladii, et omnes habitatores ejus; non dimisit in ea ullam reliquias; feceruntque regi Lebna, sicut fecerat regi Jericho.

31. De Lebna transivit in Lachis cum omni Israel; et exercitum per gymrisupposito, oppugnabat eam.

32. Tradiditque Dominus Lachis in manus Israel, et cepit eam die altero, atque percussit in ore gladii, omnemque animam que fuerat in ea, sicut fecerat Lebna.

33. Eo tempore ascendit Horam rex Gazet, ut auxiliaretur Lachis; quem percussit Josue cum omni populo ejus usque ad interuentionem.

34. Transivitque de Lachis in Eglon, et circumdedit;

35. Atque expugnavit eam eadem die, percussitque in ore gladii omnes animas que erant in ea, juxta omnia que fecerat Lachis.

36. Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, et expugnavit contra eam;

37. Cepit eam, et percussit in ore gladii, regem quoque ejus, et omnia oppida regionis illius, universasque animas que in ea fuerant commorante; non reliquit in ea ullam reliquias; sicut fecerat Eglon, sic fecit et Hebron, cuncta que in ea reperit consumens gladio.

38. Inde reversus in Dabir.

39. Cepit eam atque vastavit; regem quoque ejus atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii; non dimisit in ea ullam reliquias; sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum, sic fecit Dabir et regi illius.

40. Percussit itaque Jese omnes turribus montanarum et meridiarum atque camporum, et Asodeth, cum regibus suis; non dimisit in ea ullam reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præcepit ei Dominus Deus Israel.

41. A fides-Barre usque Gazam. Omnem terram Gosen usque Gabon.

42. Universosque reges, et regiones eo-

¹ Eccli. 46, 5. Isa. 28, 21.

¹ Deut. 91, 22.

² Sup. 6, 2.

rom, uno impetu cepit atque vastavit; Dominus enim Deus Israel pugnavit pro eo.

43. Reversusque est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala.

CAPUT XI.

Expugnata Josue regem Jabin cum aliis plurimis regibus ac populis, omnia servavit que Dominus Moysi præceperat.

1. Que cum audisset Jabin, rex Asor, misit ad Jobab, regem Madon, et ad regem Semeron, atque ad regem Achsaph;

2. Ad reges quoque aquilonis, qui habitabant in montanis et in planitie contra meridiam Genoroth, in campestribus quoque et in regionibus Dor juxta mare;

3. Chananeum quoque ab oriente et occidente, et Amorreum atque Hethæum ac Pherezeum et Jebusæum in montanis; Heveum quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Maspha.

4. Egrossique sunt omnes cum turmis suis, populus multus nimis sicut aqua, que est in litore maris, equi quoque et currus immensus multitudinis.

5. Conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom, ut pugnarent contra Israel.

6. Dixitque Dominus ad Josue: Ne timeas eos; cras enim hæc eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel. Equos eorum subvertabis, et currus igni combures.

7. Venitque Josue, et omnis exercitus cum eo, adversus illos ad aquas Merom subito, et irruerunt super eos.

8. Tradiditque illos Dominus in manus Israel, qui percusserunt eos, et persecuti sunt usque ad Sidonem magnam, et aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad orientalem filius partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimitteret eis eis reliquias.

9. Fecitque sicut præceperat ei Dominus; equos eorum subvertavit, currusque combussit igni.

10. Reversusque statim cepit Asor, et regem ejus percussit gladio; Asor enim antiquissimus inter omnia regna hæc principatum habebat.

11. Percussitque omnes animas, que ibidem morabantur; non dimisit in ea ullas reliquias, sed usque ad internecio-

nem universa vastavit, ipsamque urbem peremit incendio.

12. Et omnes per circuitum civitates, regesque earum cepit, percussit atque delevit, sicut præceperat ei Moyses famulus Domini.

13. Absque urbibus, que erant in colliibus et in tumulis site, ceteras succendit Israel; nam tantum Asor munissimam flamma consumpsit.

14. Omnesque prædam istarum urbium ac jumenta diriverunt sibi filii Israel, cunctis hominibus interfectis.

15. Sicut præceperat Dominus Moysi servo suo, ita præcepit Moyses Josue, et ille universa complevit; non preterit de universis mandatis, nec unum quidem verbum quod jussisset Dominus Moysi.

16. Cepit itaque Josue omnem terram montanam et meridionam, terramque Gosen, et planitiem, et occidentalem plagam, montemque Israel, et campestriam ejus;

17. Et partem montis que ascendit filii Israel, præter Heveum qui habitabat super montem Hermon; omnes reges eorum cepit, percussit, et occidit.

18. Multo tempore pugnavit Josue contra reges istos.

19. Non fuit civitas que se traderet filii Israel, præter Heveum qui habitabat in Galgala; omnes enim bellando cepit.

20. Domini enim sententia fuerat, ut indurarentur corda eorum, et pugnarent contra Israel et caderent, et non mererentur ullam clementiam, ac perirent, sicut præceperat Dominus Moysi.

21. In illo tempore venit Josue, et interfecit Enacim de montanis, Hebron, et Dabir, et Abab, et de omni monte Juda et Israel, urbesque eorum delevit.

22. Non reliquit ullam de stirpe Encim, in terra filiorum Israel, absque civitatibus Gaza, et Beth, et Azoto, in quibus solis reliqui sunt.

23. Cepit ergo Josue omnem terram, sicut locutus est Dominus ad Moysen, et tradidit eam in possessionem filii Israel secundum partes et tribus suas, quæque terra a preliis.

CAPUT XII.

Numeraunt reges xxxiii citra et ultra Jordanem, quos percussit Moyses et Josue.

1. Hi sunt reges, quos percusserunt

filii Israel, et possederunt terram eorum trans Jordanem ad solis ortum, a torrente Arnon usque ad montem Hermon, et omnem orientalem plagam que respicit solitudinem:

2. Sehon, rex Amorrorum, qui habitavit in Hesebon, dominatus est ad Aror que sita est super ripam torrentis Arnon, et medie partis in valle, dimidieque Galadæ, usque ad torrentem Jared, qui est terminus filiorum Ammon;

3. Et a solitudine usque ad mare Genoroth contra orientem, et usque ad mare deserti, quod est mare Salsissimum, ad orientalem plagam per viam que ducit Bethsimoth; et ab australi parte, quæ subjacet Asdoth, Phaga;

4. Terminus Og, regis Basan, de reliquis Raphaim, qui habitavit in Astaroth, et in Edral, et dominatus est in monte Hermon, et in Salecha, atque in universa Basan, usque ad terminus;

5. Gessuri, et Melchiti, et dimidie partis Galadæ, terminos Sehon, regis Hesebon.

6. Moyses famulus Domini, et filii Israel percusserunt eos, tradiditque terram eorum Moyses in possessionem Benbenitis, et Gaditis, et dimidie tribus Manasse.

7. Hi sunt reges terre, quos percussit Josue, et filii Israel, trans Jordanem ad occidentalem plagam, a Baalad in campo Libani, usque ad montem cuius pars ascendit in Seir; tradiditque eam Josue in possessionem tribus Israel, singulis partes suas.

8. Tam in montanis quam in planis atque campestribus. In Asdoth, et in solitudine, ac in meridie Hethæus fuit et Amorrorum, Chananeus, et Pherezeus, et Heveus et Jebuseus.

9. Rex Jericho unus, rex Hai, que est ex latere Bethel, unus,

10. Rex Jerusalem unus, rex Hebron unus,

11. Rex Jerimoth unus, rex Lachis unus,

12. Rex Eglon unus, rex Gazer unus,

13. Rex Dabir unus, rex Gader unus,

14. Rex Herna unus, rex Herod unus,

15. Rex Lobna unus, rex Odullan unus,

16. Rex Maceda unus, rex Bethel unus,

17. Rex Taphua unus, rex Opher unus,

18. Rex Aphec unus, rex Saron unus,

19. Rex Madon unus, rex Asor unus,

20. Rex Semeron unus, rex Achsaph unus,

21. Rex Thianac unus, rex Magoddo unus,

22. Rex Gades unus, rex Jachanan Carnel unus,

23. Rex Dor et provincie Dor unus, rex gentium Galgal unus,

24. Rex Thersa unus: omnes reges triginta unus.

CAPUT XIII.

Jabet Dominus Josue ut terram occupatam Israelitis dividat; responderunt jam ante assignati portiones tribus, Gad et dimidie tribus Manasse trans Jordanem.

1. Josue senex, provocatusque etatis erat, et dixit Dominus ad eum: Sustinisti et longævis es, terraque litissimam derelicta est, que necdum sortis divisa est;

2. Omnis videlicet Galilæa, Philistina, et universa Gessuri,

3. A flavio turbido, qui irrigat Egyptum, usque ad terminos Araron contra aquilonem; terra Chanaan, que in quinque regulis Philisthim dividitur, Gazæus, et Aseritis, Ascalonitas, Gethoes, et Accaronitas.

4. Ad meridiem vero sunt Heval, omnis terra Chanaan, et Maara Sidonorum, usque Apheca et terminos Amorriæ,

5. Ejusque confinia; Libani quoque regis contra orientem, a Baalad sub monte Hermon, donec ingrediatur Emath;

6. Omnium qui habitant in monte, a Libano usque ad aquas Maserephoth, universique Sidonii. Ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat ergo in partem hereditatis Israel, sicut precepti tibi.

7. Et tunc dividit terram in possessionem novem tribuum, et dimidie tribus Manasse.

8. Cum qua Ruben et Gad possederunt terram, equum tradidit eis Moyses famulus Domini, trans fluentia Jordanis ad orientalem plagam,

9. Ab Aror, que sita est in ripa torrentis Arnon, et in vallis medio, universaque campestris Medaba, usque Dibon;

10. Et cunctas civitates Sehon, regis Amorriæ, qui regnavit in Hesebon us-

que ad terminos filiorum Ammon;

11. Et Galaad, ac terminus Gessuri et Machati, et omnem montem Hermon, et universam Basan, usque ad Salechim.

12. Omnes regionem Og in Basan, qui regnavit in Astaroth et Edrai, ipse fuit de reliquis Raphaim; percussitque eos Moyses, atque delovit.

13. Nolueruntque disperdere filii Israel Gessuri et Machati, et habitaverunt in medio Israel usque in presentem diem.

14. Tribui autem Levi non dedit possessionem; sed sacrificia et victimæ Domini Dei Israel, ipsa est ejus hereditas, sicut locutus est illi.

15. Dedit ergo Moyses possessionem tribui filiorum Ruben juxta cognationes suas;

16. Fuitque terminus eorum ab Aroer, que sita est in ripa torrentis Aroer, et in valle ejusdem torrentis media; universam planitiem, que ducit Medaba.

17. Et Hesebon, cunctosque viculos earum, qui sunt in campestribus; Dibon quoque, et Bamothbaai, et oppidum Baalmaon,

18. Et Jassa, et Codimoth, et Mophasah,

19. Et Cariathath, et Sabama, et Sathathasar in monte convallis;

20. Bethphogor et Asodoth, Phasga et Bethjesimoth;

21. Et omnes urbes campestris, universaque regna Sehon regis Amorrhæi, qui regnavit in Hesebon, quam percussit Moyses cum principibus Madian, Hevæum, et Recem, et Sur, et Hur, et Rebe, duces Sehon, habitatores terre.

22. Et Balsam filium Boer ariolum occiderunt filii Israel gladio cum ceteris interfecit.

23. Factusque est terminus filiorum Ruben Jordanis fluvius. Hoc est possessio Rubenitarum per cognationes suas urbium et viculorum.

24. Deditque Moyses tribui Gad et filiis ejus per cognationes suas possessionem, cujus hec divisio est;

25. Terminus Jazer, et omnes civitates Galaad, et dimidiam partem terre filiorum Ammon, usque ad Aroer, que est contra Rabba;

26. Et ab Hesebon usque Ramoth,

Blaspho et Betonim; et a Manaim usque ad terminos Dabir.

27. In vallo quoque Betharan, et Bethnemra, et Socoth, et Saphon reliquam partem regni Sehon, regis Hesebon; hujus quoque finis Jordanis est usque ad extremam partem rivari Geneth trans Jordanem ad orientalem plagam.

28. Hoc est possessio filiorum Gad per familias suas, civitates et villæ earum.

29. Dedit et dimidiam tribui Manasse, filiusque ejus juxta cognationes suas possessionem.

30. Cujus hoc incipium est: A Manaim universam Basan, et cuncta regna Og regis Basan, omnesque vice Jair, qui sunt in Basan, sexaginta oppida;

31. Et dimidiam partem Galaad, et Astaroth, et Edrai, urbes regni Og in Basan; filius Machir, filius Manasse, dimidiam partem filiorum Machir juxta cognationes suas.

32. Hanc possessionem divisit Moyses in campestribus Moab trans Jordanem contra Jericho ad orientalem plagam.

33. Tribui autem Levi non dedit possessionem, quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio ejus, ut locutus est illi.

CAPUT XIV.

Caleb accepit Hebron in hereditatem sibi a Deo promissionem, eo quod, alius exploratoribus detrahentibus terram promissionem, ipse secutus sit Dominum.

1. Hoc est quod possederunt filii Israel in terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos et Josue filius Nun, et principes familiarum per tribus Israel.

2. Sorte omnia dividentes, sicut præceperat Dominus in manu Moysi, novem tribubus, et dimidiam tribui.

3. Datus enim est tribubus, et dimidiam, dederat Moyses trans Jordanem possessionem, absque levita, qui nihil terre acciperent inter fratres suos;

4. Sed in eorum successerunt locum filii Joseph in duas divisit tribus, Manasse et Ephraim; nec acciperent levitæ aliam in terra partem, nisi urbes ad habitandum, et suburbana earum ad alenda jumenta et pecora sua.

5. Sicut præceperat Dominus Moysi,

¹ Num. 18, 20.

² Num. 31, 8.

³ Num. 18, 20.

⁴ Num. 31, 13.

ita fecerant filii Israel, et diviserunt terram.

6. Accesserunt itaque filii Juda ad Josue in Galgala, locutusque est ad eum Caleb, filius Jephone, Genezæum: 7. Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysen hominem Dei de me et de te in Cades-Barne.

7. Quadragesimo annorum eram quando misit me Moyses famulus Domini de Cades-Barne, ut considerarem terram; nuntiavi quoque et quod mihi verum videbatur.

8. Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissolverunt cor populi; et nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum.

9. Jaravitque Moyses in die illo, dicens: Terra, quam calcavit pes tuus, erit possessio tua, et filiorum tuorum in æternum, quia secutus es Dominum Deum meum.

10. Concessit ergo Dominus vitam mihi, sicut pollicitus est, usque in presentem diem. Quadragesimo et quinque anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israel per solitudinem; hodie oblitus quinquæ annorum sum.

11. Sic valens, ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum; 12. filius in me temporis fortitudo usque hodie perseverat, tam ad bellandum quam ad gradendum.

12. Da ergo mihi montem istum, quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim sunt, et urbes magnæ atque munitæ; si forte sit Dominus mecum, et potero delere eos, sicut promisi mihi.

13. Benedictusque est Josue, et tradidit ei Hebron in possessionem;

14. Atque ex eo fuit Hebron Caleb filio Jephone, Genezæo, usque in presentem diem, quia secutus est Dominum Deum Israel.

15. Nomen Hebron ante vocabatur Cariath-Arbe; Adam maximus ibi inter Enacim situs est; et terra cessavit a preliis.

CAPUT XV.

Fors tribus Judæ, civitates et villæ earum; Othonai accepit Aram filium Caleb, eo quod

¹ Num. 14, 31.

² Ezech. 46, 11.

obtinuit Cariath-Sephor, additurque et terra Irigua.

1. Igitur sors filiorum Judæ per cognationes suas ista fuit: 2. a termino Edom, desertum Sin contra meridiem, et usque ad extremam partem australis plage.

2. Initium ejus a summitate maris Salsissimi, et a lingua ejus, que respicit meridiem.

3. Egre diturque contra ascensum Scorpionis, et pertransit in Sina, ascenditque in Cades-Barne, et pervenit in Ebron, ascendens ad Aeddar, et circueans Carca,

4. Atque inde pertransit in Asemona, et perveniens ad torrentem Ægypti; eruntque termini ejus mare magnum; hic erit finis meridiane plage.

5. Ab oriente vero erit initium, mare Salsissimum usque ad extrema Jordanis; et ea que respiciunt ad aquilonem, a lingua maris usque ad eundem Jordanis fluvium.

6. Ascenditque terminus in Beth-Hagla, et transit ab aquilone in Beth-Arabs, ascendens ad lapidem Boen, filii Ruben.

7. Et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor, contra aquilonem respiciens Galgala, que est ex adverso ascensionis Adomim, ab australi parte torrentis; transiitque aquas, que vocantur fons Solis; et erunt exitus ejus ad fontem Rogel.

8. Ascenditque per convallium filii Enacim ex latere Jebussi ad meridiem, hoc est Jerusalem; et inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Gennonim in Raphaim contra aquilonem.

9. Pertransitque a vertice montis usque ad fontem aque Nephtoi, et pervenit usque ad vicus montis Ephron; inclinatque in Baala, que est Cariatharim, id est, urbs silvarum;

10. Et circum de Baala contra occidentem, usque ad montem Seir; transiitque juxta latus montis Jarim ad aquilonem in Cheslon; et descendit in Beth-same, transiitque in Thanna;

11. Et pervenit contra aquilonem partem Accaron ex latere; inclinatque Sechrona, et transit montem Baala; per-

¹ Num. 34, 8.

conitque in Jebneel, et magni maris contra occidentem finem concluditur.

12. Hi sunt termini filiorum Juda per circuitum in cognationibus suis.

13. Caleb vero filio Jephone dedit partem in medio filiorum Juda, sicut præcepit ei Dominus, Cariath-Arbe patris Enac, ipsa est Hebron.

14. Delitiquit ex ea Caleb tres filios Enac, Sesai et Ahiman, et Tholmai de stirpe Enac.

15. Atque inde descendens venit ad habitabites Dabir, quam prius vocabatur Cariath-Sopher, id est, civitas litteratum.

16. Dixitque Caleb: Qui percussit Cariath-Sopher, et cepit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem.

17. Cepitque eam Othniel filius Genez frater Caleb junior; deditque ei Axam fidem suam uxorem.

18. Quæ, cum pergerent simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre suo agrum, suspiravitque ut sedebat in asino. Cui Caleb: Quid habes? inquit.

19. At illa respondit: Da mihi benedictionem: terram australi et aurentem didisti mihi, junge et irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguam superius et inferiori.

20. Hæc est possessio tribus filiorum Juda, per cognationes suas.

21. Eranque civitates ab extremis partibus filiorum Juda juxta terminos Edom a meridie, Cuseel, et Eder, et Jagur.

22. Et Gina et Dimona et Adada,

23. Et Cades et Asor et Jethnam,

24. Ziph et Telem et Bethai,

25. Asor nova et Cariath-Nesron, hæc est Asor,

26. Anam, Sima, et Melada,

27. Et Asevgadda et Hassemon et Bethphelet,

28. Et Haserual et Bersabe et Baziothim,

29. Et Baala et Jim et Esem,

30. Et Ethelod et Gesei et Harma,

31. Et Siceleg et Medemena et Sennenna,

32. Leboath et Selim et Aen et Hemmon, omnes civitates viginti novem, et villæ earum.

33. In campestribus vero: Estaal et Saca et Ascna,

34. Et Zanoo et Rogannim et Tapha et Isinim.

35. Et Jerimeth et Adullam, Socho et Arza,

36. Et Saraim et Adithaim, et Geder et Gederothaim; urbes quatuordecim, et villæ earum.

37. Saman et Hadassa et Magdalpad,

38. Lecha et Masepha et Jechel,

39. Lachis et Bascath et Eglon,

40. Chebbon et Lehaman et Cethlis,

41. Et Giderath et Bethdagon et Naama et Mæoda; civitates sedecim, et villæ earum.

42. Labana et Eher et Asan,

43. Jephtha et Esia et Nesib,

44. Et Cella et Achzib et Marosa; civitates novem, et villæ earum.

45. Accaron cum vicis et villulis suis,

46. Ab Accaron usque ad mare, omnia que vergunt ad Azotum et viculis ejus.

47. Azotus cum vicis et villulis suis; Gaza cum vicis et villulis suis, usque ad torrentem Egypti; et mare magnum terminus ejus.

48. Et in monte: Samir et Jether et Scoth,

49. Et Danna et Cariathenna, hæc est Dabir;

50. Anab et Istemo et Anim,

51. Gosen et Olon et Gilo; civitates undecim, et villæ earum.

52. Arab et Buma et Esaan,

53. Et Jaum et Beththappus et Apecha,

54. Athmatha, et Cariath-Arbe, hæc est Hebron, et Sior; civitates novem, et villæ earum.

55. Maon et Carmel et Ziph et Josa,

56. Jozeel et Jucadam et Zanoo,

57. Accain, Gahaa, et Thanna; civitates decem, et villæ earum.

58. Halhul, et Dessur, et Gedor,

59. Marcho, et Bethanoth, et Eltecon; civitates sex, et villæ earum.

60. Cariath-Baal, hæc est Cariathim, urbs silvarum, et Arebba; civitates duas, et villæ earum.

61. In deserto: Betharaba, Madin, et Sachuela,

62. Et Nesban, et civitas Salis, et Burmodi; civitates sex, et villæ earum.

63. Jebusaum autem habitatorem Jerusalem non poterunt filii Juda delere; habitavitque Jebusaum cum filiis Juda in Jerusalem usque in presentem diem.

¹ Jud. 1, 20.

CAPUT XVI.

Sors Ephraim, urbes et viculi eorum; mansioque fator hoc Chananeus tributarius.

1. Cecidit quoque sors filiorum Joseph, ab Jordani contra Jericho et usque ejus ab oriente; solitudo que ascendit de Jericho ad montem Bethel;

2. Et egreditur de Bethel Luza, transitque terminum Archi, Ataroth,

3. Et descendit ad occidentem juxta terminum Japhleti, usque ad terminum Bethoron inferioris, et Gazor; filiarumque regionis ejus mari magno;

4. Possederuntque filii Joseph Manasses et Ephraim.

5. Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas; et possessio eorum contra orientem Ataroth-Adlar usque Bethoron superiorem.

6. Egredianturque confinia in mare; Machmethath vero aquionem respicit, et circuit terminos contra orientem in Thanaethelo; et pertransit ab oriente Janoet;

7. Descenditque de Janoet in Ataroth et Naarath; et pervenit in Jericho, egrediturque ad Jordanem.

8. De Taphua pertransit contra mare in partem Arundineti, suntque egressus ejus in mare Salsissimum. Hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas.

9. Urbesque separate sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse, et villæ earum.

10. Et non interfecerunt filii Ephraim Chananeum, qui habitabat in Gazor; habitavitque Chananeus in medio Ephraim usque in diem hanc tributarius.

CAPUT XVII.

Medie tribui Manasse et filibus Salphaad sortes assignantur, et augetur sors filiorum Joseph.

1. Cecidit autem sors tribui Manasse (ipse enim est primogenitus Joseph); Machir primogenito Manasse patri Galaad; civitates sex, et villæ earum.

2. Et reliquis filiorum Manasse juxta familias suas, filiis Abiezer, et filiis Helec, et filiis Esriel, et filiis Sechem, et filiis

¹ Num. 26, 30.

Hepher, et filiis Semida. Isti sunt filii Manasse filii Joseph, maris, per cognationes suas.

3. Salphaad vero, filii Hepher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse, non erant filii, sed sole filias, quarum ista sunt nomina: Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thiersa;

4. Veniuntque in conspectu Eleazari sacerdotis, et Josue filii Nao, et principum, dicentes: Dominus præcepit per manum Moysi, ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Deditque eis juxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum.

5. Et ceciderunt fenculo Manasse, decem, absque terra Galaad et Basan trans Jordanem.

6. Filie enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum ejus; terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant.

7. Fuitque terminus Manasse ab Aser, Machmethath, que respicit Sicheim; et egreditur ad dexteram juxta habitatores fontis Taphue.

8. Eleim in sorte Manasse ceciderat terra Taphus, que est juxta terminos Manasse filiorum Ephraim.

9. Descenditque terminus vallis Arundineti in meridiem torrentis civitatum Ephraim, que in medio sunt urbium Manasse. Terminus Manasse ab aquilone torrentis, et exilus ejus pergit ad mare;

10. Ita ut possessio Ephraim sit ab austro, et ab aquilone Manasse, et utramque claudat mare, et conjugatur sibi in tribu Aser ab aquilone, et in tribu Issachar ab oriente.

11. Fuitque hereditas Manasse in Issachar et in Aser, Bethsan et viculi ejus, et Jehlam cum viculis suis, et habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Ender cum viculis suis; similiterque habitatores Thonac cum viculis suis, et habitatores Mageddo cum viculis suis, et tertia pars urbis Nopheth.

12. Nec poterunt filii Manasse hæc civitates subvertere; sed copit Chananeus habitare in terra sua.

13. Postquam autem convalescerunt filii Israel, subjecerunt Chananeos, et fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos.

14. Locutique sunt filii Joseph ad Josue, et dixerunt: Quare dedisti mihi

² Num. 27, 1 et 36, 11.

possessionem sortis et funiculari unius, cum sim tante multitudinis, et benedixit mihi Dominus?

15. Ad quos Josue ait: Si populus multus es, ascende in silvan, et succide tibi spatia in terra Pherezai et Haphaim, quia angusta est tibi possessio montis Ephraim.

16. Cui responderunt filii Joseph: Non poterimus ad montana descendere, cum ferris curribus utatur Chananeus, qui habitant in terra campestris, in qua site sunt Bethsan cum viculis suis, et Jezrael mediam possessionem domum.

17. Dixitque Josue ad vallem Joseph, Ephraim et Manasse: Populus multus es, et maxime fortitudinis; non habebis sortem unam.

18. Sed transibis ad montem, et succides tibi, atque purgabis ad habitandam partem, et poteris ultra procedere cum subvertis Chananeum, quoniam dicitis ferros habere currus, et esse fortissimum.

CAPUT XVIII.

Mittantur qui describant terram reliquam septem tribuum, et assignent sors Benjamin.

1. Congregatique sunt omnes filii Israel in Silo, ibique fuerunt tabernaculum testimonii, et facti eis terra subiecta.

2. Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quae necdum acceperant possessiones suas.

3. Ad quos Josue ait: Usquequo marcebitis ignavia, et non intratis ad possidendam terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis?

4. Eligite de singulis tribubus ternos viros, ut mittam eos, et pergant atque circumant terram, et describant eam juxta numerum uniuscujusque multitudinis, referantque ad me quod descriperint.

5. Dividite vobis terram in septem partes: Judas sit in terminis suis ab australi plaga, et domus Joseph ab aquilone.

6. Mediam inter hos terram in septem partes describite; et hinc venietis ad me, ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem;

7. Quia non est inter vos pars levitarum, sed sacerdotum Domini est eorum hereditas. Gaad autem et Ruben, et dimidia tribus Manasse, jam acceperant possessiones suas trans Jordanem ad

orientalem plagam, quas dedit eis Moyses famulus Domini.

8. Cumque surrexissent viri, ut pergerent ad describandam terram, precepit eis Josue, dicens: Circuite terram, et describite eam, dicens: Circuite terram, et describite eam, ac revertimini ad me, ut hic coram Domino, in Silo, mittam vobis sortem.

9. Itaque perrexerunt, et lustratae eam, in septem partes diviserunt, scribentes in volumine; reversique sunt ad Josue in castra Silo.

10. Qui misit sortes coram Domino in Silo, divisitque terram filii Israel in septem partes.

11. Et ascendit sors prima filiorum Benjamin per familias suas, ut possiderent terram inter filios Juda et Moys Joseph.

12. Fuitque terminus eorum contra aquilonem a Jerlane, pergens juxta latus Jericho septentrionalis plage, et inde contra occidentem ad montana descendens, et perveniens ad solitudinem Bethaven.

13. Atque pertransiit juxta Luzam ad meridiem, ipsa est Bethel; descenditque in Ataroth-Addar, in montem qui est ad meridiem Bethoron inferioris;

14. Et inclinatur circueiendi contra mare ad meridiem montis qui respicit Bethoron contra africanum; suntque exitus ejus in Cariath-Baal, sua vocatur et Cariathiarim, urban filiorum Juda. Hac est plaga contra mare, ad occidentem.

15. A meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare, et pervenit ad fontem aquarum Nephthas.

16. Descenditque in partem montis, qui respicit vallum filiorum Ennon, et est contra septentrionaliam plagam in extrema parte vallis Raphaim; descenditque in Geonnon (id est, vallem Ennon) juxta latus Jebussal ad austrum, et pervenit ad fontem Beqol.

17. Transiens ad aquilonem, et egrediens ad Enseme, id est, fontem Solis;

18. Et pertransit usque ad tumulos, qui sunt e regione ascensus Adomim; descenditque ad Aben-Boon, id est, lapidem Boon filii Ruben; et pertransit et latere aquilonis ad campestris, descenditque in planitiem.

19. Et preteregreditur contra aquilonem Both-Hagla; suntque exitus ejus contra

¹ Gen. 28. 10.

linguam maris Salsidim ab aquilone in fine Jordanis ad australem plagam.

20. Qui est terminus filius ab oriente. Hac est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuite, et familias suas.

21. Fueruntque civitates ejus, Jericho, et Beth-Hagla, et vallis Casis, et Beth-Abraha, et Samaraim, et Bethel,

22. Et Avim, et Aphara, et Ophera, 23. Villa Emona, et Ophni, et Gabee: civitates duodecim, et villae earum.

24. Gabaa, et Rama, et Berothi, 25. Et Mesphe, et Caphara, et Amosa, 26. Et Recem, Jarephel, et Tharola,

27. Et Sela, Eleph, et Jebus, quae est Jerusalem, Gabathi, et Cariath: civitates quatuordecim, et villae earum. Hac est possessio filiorum Benjamin juxta familias suas.

CAPUT XIX.

Assignantur sortis sex tribubus Simeon, Zabulon, Issachar, Asser, Nephthaim, Dan et Josue.

1. Et egressa est sors secunda filiorum Simeon per cognationes suas; fuitque hereditas

2. Eorum in medio possessionis filiorum Juda: Bersabee, et Sabeo, et Molada, 3. Et Hasersal, Bala, et Asem,

4. Et Eltholad, Bethol, et Harma, 5. Et Sioleq, et Bethmarchaboth, et Hasersusa.

6. Et Bethlabeoth, et Sarohen: civitates tredecim, et villae earum.

7. Ain, et Remmon, et Athar, et Assar: civitates quatuor, et villae earum;

8. Omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Balath-Beer-Ramath contra australem plagam. Hac est hereditas filiorum Simeon juxta cognationes suas.

9. In possessione et funiculo filiorum Juda, quia major erat. Et dicitur filii Simeon possederunt in medio hereditatis eorum.

10. Ceciditque sors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas; et factus est terminus possessionis eorum usque Sarid;

11. Ascenditque de mari, et Meraia, et pervenit in Dobbasoth, usque ad torrentem qui est contra Joconam.

12. Et revertitur de Sared contra orientem in fines Casleth-Thabor; et

egreditur ad Dabereh, ascenditque contra Japhie.

13. Et inde pertransit usque ad orientalem plagam Gad-Hepher et Thacasin; et egreditur in Rammon, Amthar, et Noa.

14. Et circuit ad aquilonem Hanathon; suntque egressus ejus vallis Jephthael, 15. Et Cathed, et Naol, et Semeron, et Jedala, et Bethlehem: civitates duodecim, et villae earum.

16. Hac est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas, urbes et viculi earum.

17. Issachar egressa est sors quarta per cognationes suas;

18. Fuitque ejus hereditas: Jezrael, et Casaleth, et Sunem, 19. Et Hapharaim, et Seon, et Anaharath,

20. Et Rabboth, et Cosion, Abes, 21. Et Rameth, et Engannim, et Enhadha, et Bethpheses.

22. Et pervenit terminus ejus usque Thabor, et Selestina, et Bethsamas; erantque exitus ejus Jordanis: civitates sedecim, et villae earum.

23. Hac est possessio filiorum Issachar per cognationes suas, urbes et viculi earum.

24. Ceciditque sors quinta tribui filiorum Asser per cognationes suas;

25. Fuitque terminus eorum: Haleath, et Chaili, et Beten, et Axaph, 26. Et Elmolech, et Amaad, et Mossal;

27. Et pervenit usque ad Carmelum maris, et Sihor, et Labanath.

28. Ac revertitur contra orientem Beth-Dagone; et pertransit usque Zabulon et vallem Jephthael contra aquilonem in Bethemec et Nehiel. Egrediturque ad levam Cabul,

29. Et Aban, et Roboh, et Hamon, et Cana, usque ad Sidonem magnam.

30. Revertiturque in Horma usque ad civitatem munificentissimam Tyram, et usque Hosa; erantque exitus ejus in mare de funiculo Achziba,

31. Et Amma, et Abes, et Roboh: civitates viginti duas, et villae earum;

32. Hac est possessio filiorum Asser per cognationes suas, urbesque et viculi earum.

33. Filiorum Nephthai sexta sors cecidit per familias suas;

34. Et cepit terminus de Heloph et Elon in Sannaim, et Adami, quae est Neceb, et Jebnael usque Locum; et

gressos eorum usque ad Jordanem; 34. Revertiturque terminus contra occidentem in Azanath-Thabor, atque inde egreditur in Hecca, et pertransit in Zabulon contra meridiem, et in Aser contra occidentem, et in Juda ad Jordanem contra ortum solis.

35. Civitates multitudine: Assedin, Ser, et Emath, et Beccath, et Genezeth.

36. Et Edema, et Arama, Asor, 37. Et Codes, et Edrai, Enhazor,

38. Et Joron, et Magdalo, Horem, et Bethanath, et Bethemes: civitates decem et novem, et villæ earum.

39. Hæc est possessio tribus filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes et villæ earum.

40. Tribus filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima;

41. Et fuit terminus possessionis ejus: Gara et Esthal, et Hir-Semes, id est, civitas Solis,

42. Selehin, et Aialon, et Jothela, 43. Elos, et Thema, et Acron,

44. Ethese, Gebethon, et Balath, 45. Et Jud, et Bane, et Barach, et Gethremmon,

46. Et Mejarcon, et Arecon, cum termino qui respicit Joppen,

47. Et ipso fine concluditur. Ascenditque filii Dan, et pugnaverunt contra Lesem, eperuntque eam; et percusserunt eam in ore gladii, et possederunt, et habitaverunt in ea, vocantes nomen ejus Lesen-Dan, ex nomine Dan patris sui.

48. Hæc est possessio tribus filiorum Dan, per cognationes suas, urbes et villæ earum.

49. Cumque complisset sorte dividere terram singulis per tribus suas, dederunt filii Israel possessionem Josue, filio Nun, in medio sui,

50. Juxta præceptum Domini, urbem quam postulat. Thammeth-Sarna in monte Ephraim; et edificavit civitatem, habitavitque in ea.

51. Hæc sunt possessiones, quas sorte dividerunt Eleazar sacerdos, et Josue filius Nun, et principes familiarum ac tribuum filiorum Israel, in Silo, cum Domino ad ostium tabernaculi testimonii, partitice sunt terram.

CAPUT XX.

Sex refugii civitates cis et trans Jordanem, et

qui ad eas possint confugere, et quando ibi remanere debeant.

1. Et locutus est Dominus ad Josua, dicens: Loquere filiis Israel, et dic eis: 2. Separate urbes fugitivorum, de quibus locutus sum ad vos per manum Moysi;

3. Et confugiat ad eas quicumque animam percussit necis, et possit erudere iram proximi, qui ulior est sanguinis;

4. Cum ad unam harum confugerit civitatem, stabit ante portam civitatis, et loquetur senioribus urbis illius ea que se comprobant innocentem; sique suscipient eum, et dabunt ei locum ad habitandum.

5. Cumque ulior sanguinis eum fuerit persecutus, non tradent in manus ejus, qui ignorans percussit proximum ejus, nec ante biduum, triduumve, ejus probatur inimicus.

6. Et habitabit in civitate illa, donec stet ante judicium causam reddens facti sui, et moriatur sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore. Tunc revertetur homicida, et ingredietur civitatem et domum suam de qua fugerat.

7. Deceveruntque Cedes in Galilæa montis Nephthali, et Sichein in monte Ephraim, et Cariath-Arbe, ipsa est Hebron, in monte Juda.

8. Et trans Jordanem contra orientalem plagam Jericho, statuerunt Bosor, que sita est in campestri solitudine, de tribu Ruben, et Ramoth in Galaad de tribu Gad, et Gaulon in Basan de tribu Manasse.

9. Hæc civitates constitutæ sunt cunctis filiis Israel, et advenis qui habitabant inter eos, ut fugerent ad eas qui animam necis percussisset, et non moreretur in manu proximi, effusum sanguinem vindicare cupientis, donec staret ante populum expositurus causam suam.

CAPUT XXI.

Levitis assignantur civitates septuaginta octo cum suburbanis; et completa Dei promissione olim patriarchis facta, pax et requies datur filiis Israel.

1. Accenseruntque principes familia-

¹ Num. 35, 11. Deut. 19, 2.

² Deut. 4, 43.

rum Levi ad Eleazarum sacerdotem, et Josue, filium Nun, et ad duces cognationum per singulas tribus filiorum Israel;

2. Locutique sunt ad eos in Silo terram Chanaan, atque dixerunt: Dominus præcepit per manum Moysi ut darentur nobis urbes ad habitandum, et suburbana earum ad alenda jumenta.

3. Dederuntque filii Israel de possessionibus suis juxta imperium Domini, civitates et suburbana earum.

4. Egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis, de tribus Juda, et Simeon, et Benjamin, civitates tredecim:

5. Et reliquis filiorum Caath, id est, levitis qui superaverunt, de tribus Ephraim, et Dan, et dimidia tribu Manasse, civitates decem.

6. Porro filius Gerson egressa est sors, et accipere de tribubus Issachar, et Aser, et Nephthali, dimidiæque tribu Manasse, in Basan, civitates numero tredecim.

7. Et filius Merari per cognationes suas, de tribubus Ruben, et Gad, et Zabulon, urbes duodecim.

8. Dederuntque filii Israel levitis civitates et suburbana earum, sicut præcepit Dominus per manum Moysi, singulis sorte tribuentes.

9. De tribus filiorum Juda et Simeon dedit Josue civitates, quarum ista sunt nomina:

10. Filiis Aaron per familias Caath levitici generis (prima enim sors illius egressa est)

11. Cariath-Arbe, patris Enac, que vocatur Hebron, in monte Juda, et suburbana ejus per circuitum.

12. Agror varo et villas ejus, dederat Caleb, filio Jeppone, ad possidendam.

13. Dedit ergo filius Aaron sacerdos Hebron confugii civitatem, ac suburbana ejus, et Lobnan cum suburbanis suis,

14. Et Lether, et Esthemo,

15. Et Holon, et Dabir,

16. Et Ain, et Jeta, et Bethsames, cum suburbanis suis: civitates novem de tribubus, ut dictam est, duabus.

17. De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaa, et Gabaa,

18. Et Anathoth, et Almon, cum suburbanis suis: civitates quatuor.

19. Omnes simul civitates filiorum

Aaron sacerdotis, tredec. m. cum suburbanis suis.

20. Reliquis vero per familias filiorum Caath levitici generis, hæc est data possessio:

21. De tribu Ephraim urbes confugii, Si-hem cum suburbanis suis in monte Ephraim, et Gazer,

22. Et Cibsaim, et Bethoron, cum suburbanis suis: civitates quatuor.

23. De tribu quoque Dan, Elidico, et Cabathor,

24. Et Aialon, et Gethremmon, cum suburbanis suis: civitates quatuor.

25. Porro de dimidia tribu Manasse, Thanach et Gethremmon, cum suburbanis suis: civitates duas.

26. Omnes civitates decem, et suburbana earum, datæ sunt filiis Caath inferioris gradus.

27. Filiis quoque Gerson levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse confugii civitates: Gaulon in Basan, et Dosram, cum suburbanis suis: civitates duas.

28. Porro de tribu Issachar, Cesion, et Dabereth,

29. Et Jaramoth, et Engannim, cum suburbanis suis: civitates quatuor.

30. De tribu autem Aser, Masal, et Abdon,

31. Et Helcah, et Rohob, cum suburbanis suis: civitates quatuor.

32. De tribu quoque Nephthali civitates confugii, Cedes in Galilæa, et Hammoth-Dor, et Carthan, cum suburbanis suis: civitates tres.

33. Omnes urbes familiarum Gerson, tredecim, cum suburbanis suis.

34. Filiis autem Merari, levitis inferioris gradus, per familias suas, data est de tribu Zabulon, Jemana, et Cartha,

35. Et Banna, et Nasioi: civitates quatuor cum suburbanis suis.

36. De tribu Ruben ultra Jordanem contra Jericho civitates refugii, Bosor in solitudine, Misor, et Jaser, et Jetson, et Mephath: civitates quatuor cum suburbanis suis.

37. De tribu Gad civitates confugii, Ramoth in Galaad, et Manan, et Hesebon, et Jaser: civitates quatuor cum suburbanis suis.

38. Omnes urbes filiorum Merari, per familias et cognationes suas, duodecim.

¹ Num. 35, 2.

² 1 Par. 4, 53.

39. Itaque civitates universas levitarum in medio possessionis filiorum Israel fuerunt quadrangula octo,

40. Cum suburbanis suis, singula per familias distributas.

41. Dixitque Dominus Deus Israeli omnem terram, quam tradidimus se patribus eorum juraverat; et possederunt illam, atque habitaverunt in ea.

42. Dataque est ab eo pax in omnia per circuitum nationes, nonneque eis hostium resistere autem est; sed cuncti in eorum ditium redacti sunt.

43. Ne unum quidem verbum, quod illis presciturum se esse promiserat, irritum fuit; sed rebus expleta sunt omnia.

CAPUT XXII.

Remission ad suam possessionem trans Jordanem tribus Ruben, et Gad, et dimidia Manasse susceptionem moveret ceteris tribubus propter extractum ad Jordanem altare; sed missi legati suscipiant justam eorum excusationem.

1. Eodem tempore vocavit Josue Rubenitas, et Gaditas, et dimidiam tribum Manasse,

2. Dixitque ad eos: Factis omnia que praecepit vobis Moyses, famulus Domini; mihi quoque in omnibus obedistis.

3. Nec reliquistis fratres vestros longo tempore usque in presentem diem, custodientes imperium Domini Dei vestri.

4. Quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem et pacem, sicut pollicitus est, revertimini, et ite in tabernacula vestra, et in terram possessionis, quam tradidit vobis Moyses, famulus Domini, trans Jordanem.

5. Ita dantur, ut custodiatis attende, et opere completis mandatum et legem quam praecepit vobis Moyses, famulus Domini, ut diligatis Dominum Deum vestrum, et ambuletis in omnibus viis ejus, et observetis mandata illius, adhaerentisque ei, ac servatis in omni corde, et in omni anima vestra.

6. Benedixitque eis Josue, et dimisit eos. Qui reversi sunt in tabernacula sua.

7. Dimidie autem tribui Manassepos-

¹ Num. 32, 33, Sup. 13, 8.

sessionem Moyses dederat in Basan; et idcirco medie que superfluit, dedit Josue sortem inter ceteros fratres suos trans Jordanem, ad occidentalem plagam. Quomodo dimittet eos in tabernacula sua, et benedixisset eis.

8. Dixit ad eos: In multa substantia atque divitiis revertimini ad sedes vestras, cum argento et auro, aere ac ferre, et veste multiplici; dividite predam hostium cum fratribus vestris.

9. Revertimini sortem, et abierunt filii Ruben, et filii Gad, et dimidia tribus Manasse, et filii Israel de Silo, que sua est in Chanaan, ut intrarent Galaad terram possessionis suae, quam obtinuerat juxta imperium Domini in manu Moysi.

10. Quomodo venissent ad tumulos Jordanis in terram Chanaan, edificaverunt juxta Jordanem altare infestis megidditis.

11. Quod cum audissent filii Israel, et ad eos certi nuntii detulissent, edificasse filios Ruben, et Gad, et dimidie tribus Manasse, altare in terra Chanaan, super Jordanis tumulos, contra filios Israel.

12. Conveniunt omnes in Silo, et ascenderunt et dimicaverunt contra eos.

13. Et interim miserunt ad illos in terram Galaad Phinees, filium Eleazari sacerdotis.

14. Et dixit principes cum eo, singulos de singulis tribubus:

15. Qui venerunt ad filios Ruben, et Gad, et dimidias tribus Manasse, in terram Galaad, dixerantque ad eos:

16. Hec mandat omnis populus Domini: Que est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum Deum Israel, edificantes altare sacrilegum, et cultu illius recedentes?

17. An parum vobis est quod peccatis in Beelphegor, et usque in presentem diem macula hujus sceleris in nobis permanet, multiplex de populo conerant?

18. Et vos hodie reliquistis Dominum; et cras in universum Israel ira ejus deservit.

19. Quod si putatis immundam esse terram possessionis vestrae, transite ad terram, in qua tabernaculum Domini est, et habitate inter nos; tantum ut a Domino, et a nostro consorcio non recedatis, adificato altari preter altare Domini Dei nostri.

20. Nonne Achan, filius Zare, praeterit mandatum Domini, et super omnem populum Israel ira ejus incubuit? Et ille erat unus homo, atque utinam solus perisset in scelere suo!

21. Respondenterque filii Ruben et Gad, et dimidia tribus Manasse, principibus legationis Israel:

22. Fortissimus Deus Dominus, fortissimus Deus Dominus, ipse novit, et Israel simul intelligit: si prevaricationis animo hoc altare construximus, nos custodiat nos, sed puniat nos in presentem;

23. Et si ea mente fecimus, ut holocausta, et sacrificium, et pacificas victimas super eo imponeremus, ipse quoriat et iudicet;

24. Et non ea magis cogitatione atque tractatu, ut dicemus: Cras dicent filii vestri filiis nostris: Quid vobis et Domino Deo Israel?

25. Terminum posuit Dominus inter nos et vos, o filii Ruben, et filii Gad, Jordanem fluvium, et idcirco partem non habetis in Domino; et per hanc occasionem advertat filii vestri filios nostros, a timore Domini. Putavimus itaque melius.

26. Et diximus: Extravimus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas.

27. Sed in testimonium inter nos et vos, et sobolem nostram vestramque progeniem, ut serviamus Domino, et juris nosri sit offerre, et holocausta, et victimas, et pacificas hostias; et nequamquam dicant cras filii vestri filiis nostris: Non est vobis pars in Domino.

28. Quod si voluerit dicere, respondebit eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum.

29. Absit a nobis hoc scelus, si recedamus a Domino, et ejus vestigia relinquamus, extracto altari ad holocausta, et sacrificia, et victimas offerendas, praeter altare Domini Dei nostri, quod extractum est ante tabernaculum ejus!

30. Quibus auditis, Phinees sacerdos, et principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt; et verba filiorum Ruben et Gad, et dimidie tribus Manasse, libentissime susceperunt.

31. Dixitque Phinees, filius Eleazari,

sacerdos, ad eos: Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alieui estis a prevaricatione hac, et liberatis filios Israel de manu Domini.

32. Reversusque est cum principibus a filiis Ruben et Gad, de terra Galaad, finem Chanaan, ad filios Israel, et revertit eis.

33. Placuitque sermo cunctis audientibus. Et laudaverunt Deum filii Israel, et nequamquam ultra diserunt, ut ascenderent contra eos, atque pugnaverunt, et deberunt terram possessionis eorum.

34. Vocaveruntque filii Ruben, et filii Gad, altare quod extruxerunt, testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAPUT XXIII.

Josue senior, jamque moribundus, exhortatur filios Israel ad servanda Dei precepta, et cavendam societatem cum gentibus.

1. Evoluti autem multo tempore postquam pacem dederat Dominus Israeli, subjectis in gyro nationibus universis, et Josue iam longevo, et perenniis aetatis,

2. Vocavit Josue omnem Israel, majoresque natu, et principes ac duces, et magistris, dixitque ad eos: Ego senex, et progressior aetatis sum;

3. Vosque certis omnia, quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus, quomodo pro vobis ipse pugnaverit;

4. Et nunc quia vobis sorte divisit omnem terram, ab orientali parte Jordanis usque ad mare magnum, multoque adhuc supersunt nationes.

5. Dominus Deus vester disperdet eas, et auferet a facie vestra, et possidebit terram, sicut vobis pollicitus est.

6. Tantum confortamini, et estot solliciti, ut custodiatis cuncta que scripta sunt in volumine legis Moysi, et non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram;

7. Ne postquam intraveritis ad gentes, que inter vos futuras sunt, juretis in nomine dorum earum, et servatis eis, et adoretis illas;

8. Sed adhaerentes Domino Deo vestro, quod fecistis usque in diem hanc.

9. Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu vestro gentes magnas et robustissimas, et nullus vobis resistere poterit.

10. Unus et vobis persequetur hostidur

¹ Sup. 7, 1

mille viros, quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnavit, sicut pollicitus est.

11. Hoc tantum diligentissime precare, ut diligatis Dominum Deum vestrum.

12. Quod si volueritis gentium harum, que inter vos habitant, erroribus adherere, et cum eis miscere convivia, atque amicitias copulare,

13. Jam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas delatari faciem vestram, sed sint vobis in focum ac laqueum, et offendiculum ac latere vestro, et sudes in oculis vestris, donec vos auferat atque disperdat ea terra hac optima, quam tradidit vobis.

14. Et ego hodie ingredior viam universae terrae, et toto animo cognoscetis, quod de omnibus verbis, que ex Domini praestitum vobis esse pollicitus est, unum non praeerit incassum.

15. Sicut ergo implevit opera quod promisit, et prospera cuncta venerunt, sic adducet super vos quicquid malorum comminatus est, donec vos auferat atque disperdat de terra hac optima, quam tradidit vobis.

16. Et quod praeteritis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, et servitibus diis alienis, et adoraveritis eos; cito atque velociter conserget in vos furor Domini, et auferentini ab hac terra optima, quam tradidit vobis.

CAPUT XXIV.

Commemoratur benefici Israelitae a Deo exhibita, foedus populi cum Domino, mors Josue, sepultura assam Josue, et mors Eleazar sacerdotae.

1. Congregavitque Josue omnes tribus Israel in Sichem, et vocavit majores natu, ac principes, et judices, et magistros, steteruntque in conspectu Domini;

2. Et ad populum sic locutus est: Hec dicit Dominus Deus Israel: Trans fluvium habitaverunt patres vestri ab initio. 3. Thare, pater Abraham et Nachor, servieruntque diis alienis.

¹ III Reg. 3, 2.
² Gen. 11, 26.
³ Gen. 11, 31.
⁴ Gen. 21, 3.
⁵ Gen. 25, 26.
⁶ Gen. 30, 8.
⁷ Gen. 46, 6.
⁸ Exod. 3, 10.

3. 9. Tolli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamia filibus, et adduci eum in terram Chanaan, multiplicarique semen ejus.

4. 1. Et dedit ei Isaac, 5. Illique rursum dedit Jacob et Esau. 6. Et quibus Esau dedit montem Seir ad possidendum; 7. Jacob vero, et filii ejus descenderunt in Aegyptum.

5. 2. Misitque Moysen et Aaron, et percussit Aegyptum multis signis atque per tustis.

6. 6. Eduxitque vos et patres vestros de Aegypto, et venistis ad mare; persecutusque sunt 9. Aegyptii patres vestros cum curribus et equitatu, usque ad mare Rubrum.

7. Clamaverunt autem ad Dominum filii Israel; qui posuit tenebras inter vos et Aegyptios, et adduxit super eos mare, et aperuit eos. Vidit autem oculi vestri cuncta que in Aegypto fecerim; et habitastis in solitudine multo tempore.

8. Et introduxi vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans Jordanem.

11. Cumque pugnaverit contra vos, tradidi eos in manus vestras, et possidistis terram eorum, atque interfecistis eos.

9. Surrexit autem Balac, filius Sephor, rex Moab, et pugnavit contra Israelam. 12. Misitque et vocavit Balaam, filium Beer, ut malediceret vobis;

10. Et ego nihil audivi eum, sed e contrario pro illam benedixi vobis, et liberavi vos de manu ejus.

11. 13. Transistisque Jordanem, et venistis ad Jericho. Pugnaveruntque contra vos viri civitatis ejus, Amorrhæus, et Pherezæus, et Chanaanæus, et Hethæus, et Gergesæus, et Heveus, et Jebusæus; et tradidit illos in manus vestras.

12. 14. Misitque ante vos crabrones, et ejeci eos de locis suis, duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec in arcu tuo.

13. Deditque vobis terram, in qua non laborastis, et vines quas non edidicistis, ut habitaretis in eis; vineas et olivæ, que non plantastis.

14. 15. Nunc ergo timete Dominum, et servite ei perfecto corde atque verissima;

¹ Exod. 10, 27.
² Exod. 14, 9.
³ Num. 21, 24.
⁴ Num. 22, 5.
⁵ Sup. 8, 14 et 6, 1 et 11, 8.
⁶ Exod. 23, 28. Deut. 7, 20. Sup. 11, 20.
⁷ I Reg. 7, 3. Tob. 14, 10.

et auferetis deos, quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia et in Aegypto, ac servite Domino.

15. Sin autem malum vobis videtur ut Domino serviat, opto vobis datur: eligit hodie quod placet, cui servitio potissimum debeatis, utrum diis, quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia, an diis Amorrhæorum, in quorum terra habitatis; ego autem et domus mea, servivimus Domino.

16. Responditque populus, et ait: Absit a nobis ut relinquamus Dominum, et servivimus diis alienis!

17. Dominus Deus noster ipse eduxit nos et patres nostros de terra Aegypti, de domo servitulis, facileque videntibus nobis signa largientia, et custodivit nos in omni via, per quam ambulavimus, et in cunctis populis, per quos transivimus.

18. Et ejecit universas gentes, Amorrhæum habitatorem terræ, quam nos intravimus. Servivimus igitur Domino, quia ipse est Deus noster.

19. Dixitque Josue ad populum: Non poteritis servire Domino, Deus enim sanctus, et fortis æmulator est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis.

20. Si dimiseritis Dominum, et servitibus diis alienis, convertet se, et affliget vos, atque subvertet postquam vobis prestitit bona.

21. Dixitque populus ad Josue: Nequaquam ita ut loqueris, erit, sed Domino servivimus.

22. Et Josue ad populum: Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegeritis Dominum ut serviat ei. Responderuntque: Testes.

23. Nunc ergo, ait, auferetis deos alio-

¹ Gen. 50, 24. Exod. 13, 19.

nos de medio vestri, et inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israel.

24. Dixitque populus ad Josue: Domino Deo nostro servivimus, et obedientes erimus preceptis ejus.

25. Percussit ergo Josue in die illi fadus, et proposuit populo precepta atque judicia in Sichem.

26. Scripsit quoque omnia verba hæc in volumine legis Domini; et tulit lapidem pergrandem, posuitque eum subter quercum, que erat in sanctuario Domini, et dixit ad omnem populum: En lapis iste erit vobis in testimonium quod audivit omnia verba Domini que locutus est vobis, ne forte postea negare velitis, et mentri Domino Deo vestro.

28. Dixitque populum, singulos in possessionem suam.

29. Et post hæc mortuus est Josue, filius Nun, servus Domini, cantum et decem annorum;

30. Sepelienturque eum in foibus possessionis suae in Thannath-Saro, que est sita in monte Ephraim, a septentrionali parte montis Gaas.

31. Servivite Israel Domino cunctis diebus Josue, et sciorum qui longo viverant tempore post Josue, et qui novarunt omnia opera Domini que fecerat in Israel.

32. 1. Ossa quoque Josue, que tulerant filii Israel de Aegypto, sepelientur in Sichem, in parte agri quem emerat Jacob a filiis Hemor, patris Sichem, cantum novellis civibus, et fuit in possessionem filiorum Josue.

33. Eleazar quoque, filius Aaron, mortuus est; et sepelientur eum in Gabaath Phineas filii ejus, qua data est ei in monte Ephraim.

² Gen. 22, 15.